

roes verbaal.

Heden den 21 December 1894 is voor
mij officier van justitie te Alkmaar
verscheren entd:

Nicolaas Boes.

die mij het navolgende verklaarde:

De volle waarheid heb ik Zaterdag 11 nog
niet verklaard, ik wil dit thans doen.

Toen ik het lijk van Anna Zeijns omstreeks 12
uur uit het bed had getrokken ben ik in het beskas
mijn pet gaan zoeken. Ik kon die niet spoedig genoeg
vinden en zocht er niet verder naar, daar de lucht
in de bedstede mij dees walgen en ik toch voorne-
mens was alles te doen verbranden.

Madat ik omstreeks 12 uur te bed was gegaan, ben
ik ingeslapen. Tegen 2 uur ben ik wakker geworden
en opgestaan om te zien of er brand was ontstaan.
Toen ik niets zag, ben ik door het zolderluik langs de ras-
ters naar beneden gegaan en vervolgens over het
schut weer in de woning van de wed.oute gegaan.
Daar de brand aldaar geen voortgang had gehad, heb
ik in de keuken der weduwe naar petroleum gezocht.
Ik kon die echter niet vinden en ging daarom weer
over het schut naar het schuurtje mijner ouders, waar
mij ik een petroleumkan, waarin nog al wat pe-
troleum zat, heb genomen. Met die petroleum heb
ik daarop de beide lijken begoten. Vervolgens heb
ik die lijken op nieuw in brand gestoken, eerst
het lijk van Anna, daarna dat van de wed.oute.
Ik deed de deur der bovenkamer dicht, ook de an-
dere deuren deed ik weer dicht, alleen de deur der
keuken aan de plaatskant zette ik open, opdat de
vlam zich spoedig zou verspreiden. Ik zette de
petroleum kan weer op haar plaats in de schuur
en klom weer langs de rasters en door het zolder-
raam in huis, waarop ik op nieuw te bed ging. Ik
heb toen af en toe geslapen en ging eenmaal uit bed
om te kijken, of de haal wel brandde. Toen dit niet
gebeurde, begon ik mij beangst te maken gevoelen
over mijne pet, die ik in het bed van Anna had

achtergelaten. Tegen het uur ben ik opgestaan en langs de trap naar beneden gegaan. Ik was toen evenals om 2 uur in onderkleeding. Om 2 uur ben ik blootvoets naar beneden gegaan om te zien hoe het echter had ik kon sen aan. Ik ging toen op nieuw over het schut het huis der weduwe binnen om naar mijn pet te zoeken. Ik had mijne kousen uitgetrokken uit vrees dat zij met bloed zouden bevleekt worden. Het was toen erg licht. Ik ging toen in de achterkamer, die vol damp of rook was. In de bedstede zocht ik toen naar mijn pet, die ik eindelijk vond onder de dekens bij het achterhoofd. Ik liep toen zoo spoedig mogelijk weg, daarom weet ik niet meer of ik de binnendeuren heb dicht gedaan. Ik ging toen het schut op nieuw over en begon toen terstond mijn pet uit te wasschen in een groote blinde in de hoorn. Ik gebruikte driemaal een versch water. Toen ik het water weggooid, kwam mijne moeder bij het raam. Zij vroeg wat ik deed, ik antwoordde ik wasch mijn pet die met modder zit. Ik had 's avonds 2 uur aan mijne moeder gezegd, dat ik in de sloot had gezeten en punch had gedronken. Ik was toen terstond naar boven gegaan uit vrees, dat zij bloed aan mijne kleeren zou zien. Toen mijn pet schoon was, legde ik die bij het hekje onder een vlierboom neer. Ik ben daar op naar boven gegaan en ging voor de glazen zitten. Ruim half zeven ben ik met mijn broers naar beneden gegaan;

Ik blijf bij, dat mijne moeder in geen enkel opzigt enig deel in deze zaak heeft gehad. Zij was geheel onkundig van mijne plannen en heeft ook niets gemerkt. Ik heb haar Zaterdag 11 valschelijk beschuldigd. Jan Oudshoorn heeft niets meer gedaan, dan ik reeds reeds vroeger heb ver klaard. Ik geloof niet, dat ik Zaterdag 11 meer onwaarheden heb verteld en ik zal het waarschuwen, wanneer ik mij herinner iets vergeten te hebben.

Op den nacht, omstreeks 2 uur, nadat ik de laatste poging tot vergiftiging had gedaan, ik kan geen dag noemen, ben ik in de woning der Med. Butte geklommen na opschuiving van het raam in het stalltje naast de kerken. Ik was naar voren of slapen en had het groote mes, waarmee ik later Anna heb vermoord, van de kleine toonbank afgenomen. Ik deed de deur tusphen de Voorbaker en de Winkel

Open. De deur maakte lawaai, wasrap
ik meende te bespeuren, dat de weduwe wakker
wend. Ik ging terstond weer naar buiten. Ik was
door de poort van Scheer en over twee schuttingen
gekomen om op het erf der weduwe te komen.
Ik was toen mijn voornemen om, als de bei-
de vrouwen nog leefden, ze met het mes te doden,
wanneer zij mij mochten aangrijpen.

Ik weet thans niets meer.

Van bovenstaande verklaring is daar
op door mij officier van Justitie voornemd, op
der ambtseet opgemaakt als proces verbaal
hetwelk na voorlezing entho.